

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/424/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112239668
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5112239668.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov JUDr. Táne Rapčanovej a JUDr. Blaženy Stašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Justičná 9, Bratislava, IČO: 36 789 615, proti odporcovi: Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, o zaplatenie sumy 535,39 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 14C/369/2012-40 zo dňa 16. apríla 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom výrokom I. návrh zamietol. Zároveň výrokom II. rozhodol, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že výpisu súpisu platieb a pohybov na účte odporcu zo zmluvy č. 5601011744 od 19.06.2006 do 05.11.2012 zistil, že debetné čiastky odporcu za celé obdobie predstavovali sumu 1.544,53 eur, kreditné položky boli vo výške 1.009,14 eur, z toho debetné položky na istine 791,10 eur, kreditné položky na istine 316,29 eur, debetné položky na úroku 567,16 eur, kreditné položky na úroku 522,91 eur, debetné položky na zmluvnej pokute vo výške 8 % 44,56 eur, kreditné položky 36,08 eur, debetné položky na zmluvnej pokute 0,08 % 11,10 eur, kreditné položky 9,21 eur, poplatky za ATM, debetné položky 66,42 eur, kreditné položky 66,42 eur, poplatky za výpis debetné položky 64,18 eur, kreditné položky 58,22 eur, pričom súd z uvedenej evidencie zistil, že odporca celkovo zaplatil 1.009,14 eur, pričom na istine bolo poskytnuté 791,10 eur.

Z úverovej zmluvy č. 60118534, HS-01141-68 zo dňa 18.05.2005 zistil, že na jej základe bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 8.920 Sk na krovinorez SPARTA 25TR výrobcu Oleo Mac pri počte splátok 15 po 684.- Sk pri RPMN 11,89 % s dátumom prvej splátky 20.6.2005.

V Bode 5 zmluvy bolo uvedené, že klient a spoločnosť navrhovateľa obojstranným pripísaním tejto zmluvy uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s vydaním platobnej úverovej karty spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s. v zmysle podmienok ust. Hl. 8,9,20 a 11 úverových podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy a to s úverovým rámcom vo výške 30.000,- Sk a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške najmenej 1.200,- Sk. Spoločnosť má pri tom výhradné právo jednostranne zmeniť úverový rámec a podmienky vydania platobnej úverovej karty, pričom právne následky zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru nastanú zaslaním a doručením platobnej úverovej karty spolu s výzvou o jej aktivácii a príručky pre jej držiteľa v súlade s ust. Hl. 8 úverových podmienok v

lehote 12 mesiacov od uzavretia zmluvy. Ak spoločnosť nezašle klientovi platobnú úverovú kartu, spolu s ďalšími predpísanými dokladmi, márnym uplynutím lehoty, platnosť zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru zaniká uplynutím posledného dňa lehoty.

Súd oboznámil aj obsah úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., výzvu na splatenie úveru zo dňa 28.01.2010 vrátane poštového podacieho hárku, z ktorého súd zistil odoslanie zásielky dňa 09.02.2010 pod p. č. 05670214 ako aj výpis z účtu odporcu zo zmluvy č. 3505118446 za obdobie 6/2006.

Predmetom konania je poskytnutie spotrebiteľského úveru. Tento mal byť poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 18.05.2005 a to konkrétne Bodu 5 Zmluvy. Okresný súd poukázal na skutočnosť, že odporca žiadal o poskytnutie spotrebiteľského úveru na zakúpenie tovaru Krovinorez SPARTA 25TR výrobcu Oleo Mac vo výške 8.920,- Sk pri počte splátok 15 po 684,- Sk pri RPMN 11,89 % s dátumom prvej splátky 20.06.2005, pričom Bod 5. tvorí len časť zmluvy a pôsobí ako jej ustanovenie radené v odseku 5.

Zmluva obsahuje čl. 5, podľa ktorého klient a spoločnosť obojstranným podpísaním zmluvy uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s vydaním platobnej úverovej karty spoločnosťou Home Credit Slovakia a.s.. Obsahové náležitosti sú uvedené jednak s odkazom na ust. Hl. 8, 9, 20 a 11 úverových podmienok a stanovením úverového rámca vo výške 30.000,- Sk s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške najmenej 1.200,- Sk. Navrhovateľ pritom uviedol, že má výhradné právo jednostranne zmeniť úverový rámec a podmienky vydania platobnej úverovej karty, pričom právne následky zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru nastanú zaslaním a doručením platobnej úverovej karty spolu s výzvou o jej aktivácii a príručky pre jej držiteľa v súlade s ust. Hl. 8 úverových podmienok v lehote 12 mesiacov od uzavretia zmluvy. Ak spoločnosť nezašle klientovi platobnú úverovú kartu, spolu s ďalšími predpísanými dokladmi, márnym uplynutím lehoty, platnosť zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru zaniká uplynutím posledného dňa lehoty.

Z obsahu zmluvy okresný súd jednoznačne vyvodil záver, že sa jedná o formulárovú, veriteľom vopred pripravenú zmluvu, ktorej obsah nemožno meniť. Hoci podľa podstatného obsahu žiadal odporca ako klient o poskytnutie úveru na kúpu tovaru, vopred vsunutou formuláciou bolo odporcovi, ako klientovi, vnútené aj poskytnutie revolvingového úveru, pričom navrhovateľ nepreukázal, že by odporca žiadal súčasne aj o poskytnutie takéhoto produktu, prípadne mal možnosť uzavretie zmluvy o kontokorentnom úvere odmietnuť.

V danom prípade bol okresný súd názoru, že odporcovi ako dlžníkovi (klientovi) bola vnútená služba, teda poskytnutie kontokorentného úveru, bez toho, aby o takýto úver - produkt žiadal. Súd takúto činnosť považoval za neprijateľnú, obmedzujúcu hospodársku súťaž a nečestnú bez legitímneho a racionálneho základu. Skutočnosť, že by odporcovi bola ponúkaná iná úverová zmluva bez dohody o revolvingovom úvere, alebo že by odporca žiadal o súčasné poskytnutie úveru na kúpu tovaru a revolvingového úveru, navrhovateľ nepreukázal. Nepovažoval za dôvodný odkaz navrhovateľa na aktiváciu úverovej karty cez telefonické spojenie a pod. Podľa Hlavy 8 úverových podmienok nie práve klient (dlžník) vykonáva úkony k získaniu úveru, ale právo poskytnúť úver využíva veriteľ tým, že zašle dlžníkovi úverovú kartu s pokynmi k aktivácii, pričom klient nemá na poskytnutie revolvingového úveru a vydanie úverovej karty právny nárok. Ak je spotrebiteľovi vydaná platobná karta s výzvou k aktivácii, takýto postup môže považovať klient za súčasť úveru a jeho povinnosti v súvislosti s úverovou zmluvou bez toho, aby si bol vedomí, že môže takýto vnútený produkt odmietnuť a teda, že aj v prípade záujmu o poskytnutie revolvingového úveru má právo výberu aj od iných bankových alebo nebankových poskytovateľov služieb.

Zároveň poukázal na skutočnosť, že je len veľmi iluzórne si predstaviť, že klient, ktorý žiada o poskytnutie úveru na kúpu tovaru a sústreď sa na obsah a podmienky takéhoto úveru, dokáže zároveň zhodnotiť všetky záväzky a povinnosti zo zmluvy o revolvingovom úvere, o ktorý sa doposiaľ nezaujímal a dokáže obsiahnuť všetky odkazy na všeobecné podmienky, cenník a tieto vedomosti si uchovať až do času, kedy aktivuje úverovú kartu. Preto súd vyslovuje názor, že spotrebiteľ, ktorý sa rozhodne aktivovať si úverovú kartu nemá už žiadne poznatky z uzavretej zmluvy, poťažne má možnosť získať len určitý prehľad, ak si náhodou veriteľ splní povinnosti a zašle mu všetky podmienky spolu s úverovou kartou. Poukázal hlavne na skutočnosť, že pre platnosť úverovej zmluvy je podstatná tá skutočnosť, aby úverová zmluva obsahovala všetky náležitosti stanovené zákonom.

Právny vzťah, ktorý vznikol medzi účastníkmi súd posúdil ako vzťah založený podľa zák. č. 258/2001 Z. z. ktorý vznikol nie podpisom právneho úkonu, v ktorom žiadal odporca o poskytnutie spotrebiteľského úveru, ale až poskytnutím peňažných prostriedkov.

Ust. zák. č. 258/2001 Z. z. totiž predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení Občianskeho zákonníka (odkazy pod 2/, 6/, 7/, 9/ 11/, ktoré sa týkajú náležitosti obsahu zmluvy § 43 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), odstúpenie od zmluvy § 48 OZ, úpravu vád podľa § 499 OZ a pod.) a je určitou formou spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 OZ.

Úmyslom zákonodarcu pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami. Preto zákonodarca pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti pre ktoré je potrebné aplikovať aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj je potrebné prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru (Ú.v. ES L 42, 12.2.1987) v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 (Ú.v. ES L 61, 10.3.1990) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998 (Ú.v. ES L 101, 1.4.1998) ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. Hoci smernica nemá priamy účinok, je potrebné zákonné ustanovenia, ktoré boli prijaté na jej implementáciu resp. transponovanie, vykladať v zmysle dosiahnutia cieľov smernice, teda tzv. euro konformným výkladom.

Uviedol, že zmluva, ktorá má byť obsiahnutá v Bode 5. úverových podmienok, postráda viaceré podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky, tak poskytnutie úveru nemôže byť závislé na vôli veriteľa tak, ako svoj záväzok formuloval navrhovateľ, pretože dlžník má na poskytnutie úveru nárok, ktorý zodpovedá záväzku poskytnúť peňažné prostriedky. Veriteľ takisto nemôže mať právo jednostranne zmeniť úverový rámec a podmienky vydania úverovej karty, pretože tieto musia byť pevne dohodnuté práve v zmluve. Takisto právne následky zmluvy, a teda vymáhateľné nároky nemožno viazať na zaslanie karty, ktorej vydanie je podkladom pre čerpanie úveru. Takto formulované znenie je výslovne formulované v prospech veriteľa, ktorý vnútil dlžníkovi uzavretie zmluvy, avšak sám sa môže rozhodovať či úver a za akých podmienok poskytne.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd zistil, že v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku bol odporcovi ako spotrebiteľovi vnútený revolvingový úver, pričom ustanovenia takejto zmluvy neobsahovali všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere, teda výšku úveru, úrokovú sadzbu, poplatky spojené s úverom ktoré by nahrádzali RPMN a pod.

Okresný súd bol názoru, že medzi účastníkmi nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. že platnosť spotrebiteľského úveru je daná len ust. § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z. z. a navrhovateľovi môže vzniknúť len právo na vrátenie poskytnutej sumy, bez úrokov a bez poplatkov. Z výpisu pohybov na účte odporcu zo zmluvy č. 5601011744 od 19.06.2006 do 05.11.2012 zistil, že debetné čiastky odporcu za celé obdobie predstavovali sumu 1.544,53 eur teda túto čiastku si súhrne navrhovateľ uplatňoval voči odporcovi pričom úhrady odporcu predstavovali kreditné položky vo výške 1.009,14 eur. Požičané prostriedky predstavovali debetné položky, ktoré boli na istine vyčíslené vo výške 791,10 eur. Nakoľko súčtom všetkých kreditných položiek súd zistil, že odporca celkovo zaplatil 1.009,14 eur, pričom na istine bolo poskytnuté 791,10 eur, teda nároky navrhovateľa uhradil, súd návrh zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že úspešnému odporcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko nezistil vznik trov konania na jeho strane.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na ďalšie konanie, alternatívne rozsudok okresného súdu zmenil a jeho návrhu vyhovel. Zároveň si uplatnil i trovy odvolacieho konania.

Bol toho názoru, že súd I. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutia vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V podrobnostiach uviedol, že dňa 18.05.2005 uzatvoril s odporcom úverovú zmluvu č. 3505118446 (ďalej len „Úverová zmluva“), na základe ktorej poskytol odporcovi úver na kúpu veci v nej uvedenej. Na tej istej listine uzatvoril s odporcom zároveň aj Zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru (ďalej len ako „Zmluva o RÚ“ a spolu s Úverovou zmluvou ďalej len ako „zmluva“), pričom táto skutočnosť je uvedená v spodnej časti zmluvy pod Bodom 5, a to nasledovne: „klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s., obojstranným podpisom tejto zmluvy zároveň uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s vydaním platobnej úverovej karty spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s., v zmysle a za podmienok ustanovení Hlavy 8, 9, 10 a 11 Úverových zmluvných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy, a to s úverovým rámcom vo výške 30.000,- Sk a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške najmenej 1.200,- Sk“. V závere zmluvy bola táto opatrená dátumom a odporca pripojil svoj podpis, na základe čoho mal za to, že v danom prípade došlo k platnému uzavretiu nielen Úverovej zmluvy, ale aj Zmluvy o RÚ. V texte zmluvy vyznačenom v bode 2 je uvedené, že „neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., uvedené na ďalších listoch tejto úverovej zmluvy. Dolu podpísaný klient svojim podpisom potvrdzuje, že je oboznámený s úverovými zmluvnými podmienkami, všetky ich ustanovenia sú mu zrozumiteľné a považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami“, to znamená, že v danom prípade nemôže vzniknúť žiadna pochybnosť o tom, aké práva a povinnosti vyplývajú pre účastníkov z uzatvorenej Zmluvy o RÚ. Skutočnosť, že spolu s Úverovou zmluvou odporca uzatvoril aj Zmluvu o RÚ, teda vyplýva nie len zo samotnej zmluvy, ale aj z ÚP, ktoré upravujú práva a povinnosti zmluvných strán zo Zmluvy o RÚ jednoznačne a zrozumiteľne, pričom tieto sú zakotvené v Hlave 8 až 12 ÚP. Odporca vyznačením svojho podpisu na titulnej strane zmluvy výslovne deklaroval, že sa s ÚP navrhovateľa oboznámil a prejavil vôľu byť ich ustanoveniami viazaný.

Odvolával sa na ust. § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, ust. § 1 Hlavy 8 ÚP, § 4 Hlavy 8 ÚP, § 5 Hlavy 11 ÚP, § 36 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 46 ods. 2, § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z ktorých má vyplývať, že platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy je zmluva uzavretá a nadobúda účinnosť, platnosť zmluvy a nadobudnutie jej účinnosti nemusí byť viazané na ten istý moment (prijatie návrhu), ale zmluva môže nadobudnúť účinnosť aj neskôr, a to v závislosti na dohode zmluvných strán. V predmetnom prípade si navrhovateľ a odporca dohodli, že nadobudnutie účinnosti Zmluvy o RÚ je viazané na splnenie odkladacej podmienky, ktorá je vyjadrená vo vyššie citovanom § 4 - Hlava 8 ÚP, t. j. že Zmluva o RÚ nadobúda účinnosť až riadnou aktiváciou úverovej karty a prvým čerpaním peňažných prostriedkov prostredníctvom tejto karty.

V zmysle ust. § 34 Občianskeho zákonníka a § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka mal za nesporné, že nadobudnutie účinnosti Zmluvy o RÚ bolo priamo závislé na vedomom konaní odporcu, ktorý na základe aktivácie úverovej karty a uskutočnenia prvého čerpania z tejto karty prejavil vôľu byť viazaný ustanoveniami Zmluvy o RÚ, upravenými na prvej strane zmluvy a v Hlave 8 až 12 ÚP, a to so všetkými právnymi dôsledkami, ktoré zo Zmluvy o RÚ pre odporcu vyplývajú, pričom mal za to, že v danom prípade nie je žiadna pochybnosť o tom, čo chcel odporca svojim prejavom vôle prejať. Aktiváciou úverovej karty a uskutočnením prvého čerpania tak odporca musel mať vedomosť (vzhľadom na príslušné ustanovenia ÚP stanovujúce povinnosť platiť za poskytnutie revolvingového úveru úroky a poplatky spojené s jeho poskytnutím) o tom, že si od navrhovateľa požičiava peňažné prostriedky, ktoré bude navrhovateľ žiadať vrátiť spolu s úrokom a ďalšími poplatkami spojenými s poskytnutím týchto prostriedkov odporcovi, ktoré boli medzi navrhovateľom a odporcom dohodnuté v zmysle platného sadzovníka poplatkov, zaslaného odporcovi spolu s úverovou kartou a výzvou k jej aktivácii. Odporca podpísal Zmluvu, podľa ktorej jej neoddeliteľnou súčasťou sú ÚP, ktoré jednoznačne stanovujú povinnosť platiť úrok z úveru a poplatky.

Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že predmetná Zmluva o RÚ bola uzatvorená v súlade s Obchodným zákonníkom (ďalej len „ObZ“) a v súlade so zákonom č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. V zmysle ust. § 261 ods. 3 písm. d/ ObZ je predmetná

Zmluva o RÚ tzv. absolútnym obchodným záväzkovým vzťahom, t. j. takým druhom obchodného záväzkového vzťahu, ktorý sa vždy spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov, teda bez ohľadu na to, či ide o podnikateľov a bez ohľadu na to, či účastníci konajú v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

V zmysle ust. § 275 ods. 1 ObZ platného ku dňu uzavretia Zmluvy o RÚ „ak sú uzavreté viaceré zmluvy pri tom istom rokovaní alebo zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne.“ V danom prípade došlo popri Úverovej zmluve súčasne aj k platnému uzatvoreniu Zmluvy o RÚ, pričom je nesporné, že Zmluva o RÚ bola uzatvorená písomne s presnou špecifikáciou práv a povinností účastníkov konania a všetkými požadovanými zákonnými náležitosťami v zmysle ust. § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia Zmluvy o RÚ. Zo sadzobníka poplatkov, ktorý bol odporcovi zaslaný spolu s úverovou kartou, vyplýva výška úrokov a poplatkov spojených s poskytnutím revolvingového úveru, pričom z predmetného právneho vzťahu zároveň vyplýva nemožnosť určenia RPMN, a to s poukazom na skutočnosť, že odporca čerpá úver v rámci poskytnutého úverového rámca na základe vlastných potrieb, a tým sa menia aj údaje relevantné pre výpočet RPMN. Ostatné obligatórne náležitosti Zmluvy o RÚ v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. a/ až i/ zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného ku dňu uzavretia Zmluvy o RÚ sú uvedené na prednej strane zmluvy a v ÚP.

Upozornil, že neuvedenie údajov stanovených v ustanovení § 3 ods. 6 ZSÚ, tento zákon nesankcionuje neplatnosťou príslušnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zároveň ani tým, že spotrebiteľský úver v tomto prípade považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa názoru navrhovateľa v danom prípade došlo k platnej akceptácii písomného návrhu na uzavretie Zmluvy o RÚ, ktorá nadobudla účinnosť na základe konkludentného konania odporcu (t. j. na základe aktivácie úverovej karty a uskutočnenia prvého Čerpania peňažných prostriedkov pomocou úverovej karty) a ktorá obsahuje zákonom predpísané náležitosti, pričom práva a povinnosti účastníkov Zmluvy o revolvingovom úvere boli presne, jasne a zrozumiteľne definované v ÚP, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o RÚ.

Vyslovil presvedčenie, že Okresný súd Žilina napadnutým rozsudkom zo dňa 16.04.2013, sp. zn. 14C/369/2012, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň vec nesprávne právne posúdil, ak mal za to, že v danom prípade nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, na základe ktorej sa žalobca domáha priznania svojho nároku, nakoľko z vyššie uvedenej argumentácie je nesporné, že v danom prípade písomná forma Zmluvy o RÚ dodržaná bola, na základe čoho došlo k jej platnému uzavretiu zo všetkými právnymi dôsledkami, ktoré pre odporcu z tejto zmluvy vyplývajú, a ktoré boli medzi účastníkmi riadne a platne dohodnuté.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené ust. § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 a § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Na doplnenie krajský súd zdôrazňuje, že právny vzťah založený medzi účastníkmi zmluvou o úvere zo dňa 18.05.2005 bolo nutné posúdiť podľa ustanovení zák. č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.06.2006. Uvedená právna úprava definuje spotrebiteľský úver ako dočasné

poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme (§ 2 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch) a zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Podľa § 4 ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje najmä: a/ sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, g/ ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h/ podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i/ výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c/, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad. Podľa ods. 3 zmluva ďalej obsahuje: b/ sankcie za porušenie zmluvy, d/ spôsob zániku záväzku zo zmluvy. Podľa ods. 5, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Právna regulácia zákona o spotrebiteľských úveroch je špeciálnou úpravou zmluvy o úvere definovanej v Obchodnom zákonníku vytvorená predovšetkým s ohľadom na špecifiká týkajúce sa ochrany spotrebiteľa.

Zmluva o úvere zo dňa 18.05.2005 bola uzavretá medzi osobou, ktorá v rámci svojej podnikateľskej činnosti v čase uzavretia zmluvy poskytovala úvery z vlastných zdrojov, a fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý úver na iný účel ako je výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Odporca mal v zmysle ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch v danom právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa a z titulu tohto postavenia požíval zákonom poskytnutú všeobecnú ochranu (zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa), podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na základe uvedeného je zrejmé, že v čase uzavretia zmluvy existovala v slovenskom právnom poriadku úprava poskytujúca spotrebiteľovi širokú právnu ochranu.

Navrhovateľ v konaní odvodzoval nárok na zaplatenie žalovanej sumy od bodu 5 úverovej zmluvy zo dňa 18.05.2005, podľa ktorej obojstranným podpísaním tejto zmluvy zároveň klient a spoločnosť Home Credit Slovakia a.s., uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s vydaním platobnej úverovej karty a za podmienok v ustanovení Hlavy 8, 9, 10 a 11 Úverových zmluvných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy s úverovým rámcom vo výške 30.000,- Sk a pravidelnými mesačnými splátkami po 1.200,- Sk s tým, že spoločnosť Home Credit Slovakia a.s. má výhradné právo jednostranne zmeniť úverový rámec a podmienky vydania úverovej karty.

Krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že odporca ako spotrebiteľ mal primárny záujem na tom aby mu boli poskytnuté finančné prostriedky na tovar, ktorý mal záujem zakúpiť formou splátok. V tomto smere aj uzatváral predmetnú úverovú zmluvu, ktorá však podľa formy je typickou formulárovou zmluvou a teda odporca nemohol individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy aj s vopred pripraveným Bodom 5, ktorý nemal možnosť žiadnym spôsobom zo zmluvy vylúčiť a pokiaľ chcel získať tovar, o ktorý mal záujem podpísal zmluvu ako celok.

Tvrdenie navrhovateľa v odvolaní, že nadobudnutie účinnosti Zmluvy o RÚ bolo priamo závislé na vedomom konaní odporcu, ktorý na základe aktivácie úverovej karty a uskutočnenia prvého čerpania z tejto karty prejavil vôľu byť viazaný ustanoveniami Zmluvy o RÚ, upravenými na prvej strane

zmluvy a v Hlave 8 až 12 ÚP, a to so všetkými právnymi dôsledkami, ktoré zo Zmluvy o RÚ pre odporcu vyplývajú, odvolací súd nepovažuje za preukázané, nakoľko táto skutočnosť zo zmluvy priamo nevyplýva. Navrhovateľ do Bodu 5 formuloval podmienku, že podpisom zmluvy o úvere zároveň podpisujú strany aj zmluvu o revolvingovom úvere, pritom zo žiadnych ustanovení predmetnej zmluvy nevyplýva, že odporca ako klient požiadal aby boli uzavreté dve zmluvy teda úverová zmluva na kúpu tovaru a aj zmluva o revolvingovom úvere, ale navrhovateľ uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere sám formuloval a zaväzoval odporcu na plnenia, o ktoré tento nepožiadala. Takýto postup vyvoláva dojem o jeho cielenej stratégii, kedy spotrebiteľovi vnútil nepožadovanú službu a podmienky úveru „skryl“ na základe neprehľadných ustanovení zmluvy pritom, ako správne konštatoval okresný súd, odporca ako záujemca o zakúpenie tovaru, nemusel vedieť či na poskytnutie revolvingového úveru a vydanie úverovej karty má alebo nemá právny nárok a vydanie platobnej karty s výzvou k aktivácii, mohol považovať za súčasť úveru a jeho povinnosti v súvislosti s úverovou zmluvou bez toho, aby si bol vedomí, že môže takýto vnútený produkt odmietnuť.

Na záver odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že správne okresný súd vychádzal zo skutočnosti, že úmyslom zákonodarca pri tzv. spotrebiteľských úveroch, teda pri právnych vzťahoch, keď na jednej strane vystupuje veriteľ (zväčša podnikateľ, finančná inštitúcia) a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol a nemôže individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy, je chrániť postavenie slabšieho spotrebiteľa pred nekalými zmluvnými dojednaniami a neposkytovať právnu ochranu takému konaniu podnikateľa, ktoré je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku. Preto zákonodarca pre tento zmluvný typ stanovil osobitné podstatné náležitosti, pre ktoré je potrebné aplikovať okrem príslušných zákonov na ochranu spotrebiteľa aj niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a prihliadať aj na smernicu Rady 87/102/EHS z 22. decembra v znení smernice Rady 90/88/EHS z 22. februára 1990 a smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998. Nakoľko aj odvolací súd vyhodnotil uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere za rozporné so zákonom, rozsudok okresného súdu ako vecne správny a odôvodnený spôsobom, ktorý vyžaduje procesný poriadok potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil, resp. mu žiadne trovy nevznikli, preto rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.